

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Exemplum epistolae uxoris comitis Eberhardi Senioris ad cardinalem mantuanum quam citauit epistola praecedens

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD

adeunt flores, nonnullos penitus decerpunt, aliquos intactos relin-
quunt. Eodem nos itidem modo non omnibus poetis, sed præconi-
bus uirtutum ac meliorum facinorum quorū maior est numerus
operam demus, hos imitemur, hos ueneremur, hisce deniq; omni stu-
dio ac toris uiribus incumbamus, & omnes demum (ut apostoli uer-
bis utar) legamus, & quod bonum sit retineamus. Sed quid multa
possem garrulatoribus istis tum autoritate patrum nostrorum fre-
tus, tum etiam rationibus exēplisq; gētilium ut optime nosti sufful-
tus copiose ac abundanter ostendere q̄ utilia iucunda necessariaq;
omnibus hæc sint studia, nisi uererer ne cum ipsis digna dicam, mi-
hi indigna dixisse uidear. Hæc ad te propterea Ioannes amācissime
uerbosius q̄ oportuit tanquam ad portum, patronumq; ac tutissi-
mum refugium receptaculumq; literatissimorum hominum exa-
raui, ut uiris studiosis liberaliumq; artium cupidis subuenires, digni-
tati, gloriæ, laudi, utilitatiq;. Reipu. cōsuleres, principiq; nostro Eber-
hardo humanissimo quem audio uiros doctos colere amareq;, sum-
mo studio, cura, opera, industria, diligentia, deniq; persuaderes, ne
minem unquam ad ueram cognitionē rerum peruenire posse, nisi
in primis hisce rudimentis (ut ipsi aiunt) uacauerit. Quod si effece-
ris, te ut alterum Ciceronem, aureum eloquentiæ flumen impior-
talitati (quid enim maius in hoc mundo tibi dari possit) dedicabi-
mus, principem uero nostrū præcipua religione, pietate, modestia,
gratia, clementia, iustitia præditum, opera cuius tantum commo-
dum patriæ nostræ accesserit, ut alterum Octavianum patrē patriæ
ad astra feremus. Vale præceptor obseruandissime, & mihi aliquan-
do quid in re nostra egeris quam tibi non minus q̄ mihi curæ esse
scio rescribe, measq; lituras ab omni ornatu uerborū, grauitate sen-
tentiarum, stili elegātia longe remotas æquo animo suscipe, etiam
atq; etiam rogo obsecro, obtestorq;. Ex Steten uel Aurelia potius
vi. Nonas Octobres. Anno salutis. M. cccc. lxxxiii.

Exemplum Epistolæ uxoris Comitis Eberhardi Se-
nioris ad Cardinalem Mantuanum quam
citauit Epistola præcedens.

Ruerēdissime in Christo pater ac dñe, dñe frater mi singula-
rissime humili recōmendatione parataq; semp obsequendi
pmissa affectiōe. A. N. famulo meo fidelissimo pcepi, quomō

IO. REUCHLIN. LIBER PRIMVS

Frater ipſius nomine. N. negotia aliqua erga Sanctiſſimū expedire habeat, ut D. v. ab ipſo latius intelligere habet, & propterea me ſuplicauit eum erga. D. V. promotum habendo. Cum autem tempore uitæ ſuæ mihi & legitimo meo ſuis ſeruitiis ſemper diligentia ſumam erga nos exercuit. Ea de cauſa. D. V. intime implorando, eiꝯ fratri. Nan ſuis factis erga Sãctiſſimum ſubuenire uelitis. In hoc mihi rem gratiſſimã .V. D. faciet, quam Chriſtus foeliciter & longeuè conſeruet. Datum oppido meo Grüningen ſecunda feria poſt Bartholomæi apoſtoli. Anno &c. lxxx quarto.

Barbara filia & ſeruitrix ueſtra.

Bernardus Adelman de Adelmansfelden
Ioanni Reuchlin Phorcenſi.

S Alue amicorum optime. Nuper literas tuas accepi, quibus me qꝯ nihil in lucē nec ſcribendo nec dicendo tāquam Monachus inglorius proferã ſatyrico more ut ſcribis arguis, facis quidem more præceptorum uir optime, qui non parum laudis ſibi ex diſcipulorum ſuorum proſectu uſurpare ſolent. Neqꝯ me (ut uerum fatear) adeo alienum eſſe a laude exiſtmes uelim , ut ſi quid in me ſcientiarum ſaltem minima laude dignum eſſet, utriuſqꝯ noſtrum gloriam mea ignauia ſupprimi committerem. Verum ut uerbis factiſſimi poetæ tibi reſpondeam, Qui ſua metitur pondera ferre poteſt. Ego quidem meipſum intus & in cute noui, ac hoc unum ſcio me nihil ſcire, neqꝯ te a quo imbutus ſum ac prima (ut ita dixerim) elementa hauſi culpauerim. Cuius fideliffima præcepta nunquam mihi deſuere. Sed quot fruſtrentur qui res arduas inuita Minerua aggrediuntur , non eſt meum nunc ſcribere, quare hæc miſſa faciamus, cum ſeipſum laudare uani, uituperare ſtulti hominis eſſe ſoleat. Quod translationem Vallæ in Iliade Homeri petis, libētiffimo tibi pro meo in te amore operam meam nauarem, modo apud me translato illa eſſet. Ne tamen omnino me tuum deſyderium neglexiſſe exiſtmes. Mitto tibi traductionem Nicolai de Valle, quam iam pridem Romæ emi in nonnullis libris Homeri, quæ non mediocriter commendatur. Audiui tamē nuper totum Homerum a Ioanne Epifcopo Quinque eccleſiarū Hungaro translatum in carmine eſſe, qui quantum in uerſu ualuerit temporibus noſtris, ſciunt omnes qui eius carmina & legerint & audiuerint. Quam